

Szőke Miklós Árpád

Krúdy

Voltál napjaid víg szellemhajósa,
modern Charon, ki átvitte hajód.
Bátran evezteél a Léthe vízében,
Szindbád nevével elfeledted valód.
Lépteid vittek, míg zúgtak a hársak,
a vén Sziget fűvén zizzent a szél.
Lassan elmaradtak a mulató társak,
s a kiskocsmák, hol a múltad zenélt.
Tűntek nyomtalan az óbudai házak,
pusztult a múlt, s ott zord kőfal maradt.
Takaros, meghitt nyárspolgári tájak
kimúltak, s a kor is meghalt Veled.
Dúsan illatozó óbudai kertek,
álomkép már csak, s a postakocsi.
Szindbád szellemével kísértesz azóta,
s a titokban élsz még, Te holt hazafi.